

Dimineți de duminică

Maria-Eugenia Olaru

Dimineața, în straie de Duminică,
Îngerul șterge lacrimile din ferestre.
Leagănul cerului albastru de fluturii nopții.
Într-unul copil și bătrân.
Și iată-mă-s Doamne
Scribul tău cel iubit!
Nu de tot bun,
Nu de tot cumițit!
Fiecare pas ar putea fi ultimul
iar ultimul poate chiar primul
și orice oprire un mai mare avânt.
La capătul Muntelui
Îngerul surâde-n Cuvânt.